

ПРЕС КЛИПИНГ

26. август 2013.

НАСЛОВИ

Допринос је проблем „Симпа“;(стр.2)

Раднике из државних фирми преселити код приватника;(стр.3)

У пензију из учионице милом или силом закона;(стр.4)

Лажи о заради раднике воде у бело робље;(стр.6)

Рад од куће без заштите!;(стр.7)

Допринос је проблем „Симпа“

Д. И. Красић

Почињу разговори око регулисања пореског дуга компаније „Симпо“, који достиже 5,9 милијарди динара. Дуговања за пензијско и здравствено осигурање не могу бити предмет конверзије

СВЕГА 62 одсто пореског дуга „Симпа“, у висини од три милијарде динара, може да буде основ да држава повећа удео у власништву у овој компанији. Према сазнањима „Новости“, остатак од 1,8 милијарди динара, до висине укупног дуга „Симпа“ од 4,8 милијарди, представља неплаћене доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, затим обавезно здравствено и осигурање за случај незапослености који не могу да буду предмет конверзије у власништво.

Однос је сличан и када се посматра укупан дуг матичне компаније и свих зависних предузећа „Симпа“: од 5,9 милијари динара укупног дуга, 3,6 милијарди динара за доприносе мораће да буде плаћено или намирено кроз репрограм или реорганизацију.

Ово ће бити предмет разговора и на данашњем састанку руководства „Симпа“ са Млађаном Динкићем, још увек актуелним министром финансија, као и Иваном Симичем, директором Пореске управе Србије.

- На састанку треба да се договори трајно решење за регулисање огромног пореског дуга ове компаније, које би истовремено омогућило и континуитет производње предузећа и сигуран посао за раднике - кратко је најављено из Министарства финансија.

Рачуни компаније „Симпо“ у петак су блокирани и то управо због дела дуга за неплаћене доприносе у износу од око милијарду динара. Иако је „Симпо“ потом пристао на конверзију дуга у власништво државе, проблем би, ипак, како „Новости“ сазнају, могао да представља поменути велики дуг за доприносе.

Начин плаћања дуга за доприносе може да буде репрограм у складу са законом или путем плана реорганизације.

Ако се „Симпо“ одлучи за репрограм, мораће да поднесе захтев Пореској управи, уз достављање гаранција за плаћање дуга, а то је или хипотека над имовином или одговарајућа банкарска гаранција. У овом случају рачуни „Симпа“ могли би да буду одблокирани за око недељу дана.

КОМПАНИЈА И ЗАВИСНА ПРЕДУЗЕЋАДУГ матичне компаније „Симпо“ за неплаћене доприносе је највећи и премашује 1,8 милијарди динара. Осталих 10 зависних предузећа, на име неплаћених доприноса за ПИО, обавезно здравствено и осигурање за случај незапослености дугују нешто више од пола милијарде динара. На име укупног дуга за неплаћене порезе и доприносе матична компанија дугује 4,8 милијарди динара, а заједно са „ћеркама“ фирме овај износ достиже 5,9 милијарди динара.

Нешто дуже траје поступак кроз план реорганизације-реструктурирања. С тим, првенствено, морају да се сагласе повериоци, а неопходна је судска одлука о прихватању плана, чиме би „Симпо“ ушао у реструктурирање. Фирме у том статусу су, законски, заштићене од принудне

наплате, па би Пореска управа у том случају аутоматски морала да „скине“ блокаду са рачуна „Симпа“.

Како је раније већ најављено из ове компаније, „Симпо“ је, у складу са договором у Влади Србије, припремио програм реструктурирања, који садржи и конкретан предлог плаћања доспелих пореских обавеза. Овај план „Симпо“ би требало данас да преда Влади.

НАЈВИШЕ ЗА ПЕНЗИЈЕ

НАЈВЕЋИ износ неплаћених доприноса односи се на уплате у Фонд ПИО. Сва „Симпова“ предузећа за ове доприносе дугују 1,1 милијарду динара. Дуг за обавезно здравствено осигурање износи нешто мање од 900 милиона динара, док се на име осигурања за случај незапослености дугује близу 300 милиона динара. То, укупно, износи око 2,3 милијарде динара дуга по основу неплаћених доприноса.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/radnike-iz-drzavnih-firmi-preseliti-kod-privatnika>

Раднике из државних фирми преселити код приватника

Приоритети новог министра финансија морају да буду реформа јавног сектора и реформа пензионог фонда, изјавио је директор Уније послодаваца Србије Драгољуб Рајић.

Рајић је на скупу менаџера и власника малих, средњих и великих предузећа казао да је Србији потребна политичка храброст да се земља после 13 година uvede у те реформе. Према његовим речима, Србија би у реформи јавног сектора требало да се угледа на чешку и Пољску, и да вишак радника у јавном сектору пребаци у приватни, и то у “здраве” компаније. “Србија има око 105.000 привредних друштава и предузетника, а од тога око 28.000 квалитетних, од чега њих 18.000 нема неку значајну имовину и средства за гаранције у подизању кредита, а у циљу развоја”, навео је Рајић. Он је додао да у та преузећа, која се развијају много спорије него што би могла и имају потенцијал да запосле људе, држава могла да пребаци вишак из јавног сектора. Рајић је навео да је такав програм предложио влади, и објаснио да би за реализацију таквог програма потребно формирати фонд у који би се годишње сливао новац у износу од око 9.000 евра по једном запосленом у јавном сектору. Рајић даље објашњава да би “здрава” приватна предузећа та средства из фонда могла да користе као кредитна средства, како би купила машине, развила услуге и запослила вишак из јавног сектора.

“То је боље решење него да се вишак из јавног сектора отпусти уз отпремнине, јер ће за пар година бити социјални случајеви, а то ће све утицати да падне куповна моћ и одразиће се не само на трговину, него и на производњу”, казао је Рајић.

Наглашавајући да неко у Србији мора да има храбрости за такав програм, Рајић је истакао да је и привреди и грађанима потребна далеко јефтинија и ефикаснија држава.

На скупу менаџера, поновљени су ставови Уније послодаваца Србије да су држави потребне реформе пореског оптерећења зарада, реформа прописа у трговини и промена Закона о раду, како би се привреда развијала.

Председник Привредне коморе Србије Жељко Сертић изјавио је јуче да од реконструкције Владе привредници очекују повољнији амбијент у коме могу да послују, као и једноставније процедуре и смањење бирократије за започињање сопственог бизниса.

Сертић је казао да оног момента када посланици буду гласали за нове ministre почиње “трка с временом”, јер су пред нама бројне обавезе - како оне везане за приступне преговоре са ЕУ, који би требало да почну у јануару, тако и оне везане за ствари које морамо сами да урадимо. Председник привредне коморе је истакао да привредници очекују да држава помогне у стварању амбијента за пословање, али да, ипак, не може све сама да уради. “Ниједан министар, председник, потпредседник нису довољни да реше све у друштву”, казао је он, истичући да је неопходно да сви почнемо озбиљно да радимо.

На питање да ли је начелан пакет мера будућег министра финансија превише оптимистичан, Сертић је истакао да “не можете да трошите више од онога колико имате”, наглашавајући да је у новим околностима важно да доходна страна буџета буде већа.

Сертић је казао да подржава принцип нулте толеранције према пореским дужницима, али да не могу “сви државни и финансијски проблеми да се пребаце на терет привредника”.

Е. Дн.

Замрзавање пензија

Драгољуб Рајић каже да, пошто су потребне хитне мере од стране министра финансија, вероватно ће посегнути за мерама које дају брзо резултате, као што је подужење радног века или одсуштајање од формуле за услађивање пензија, али то су привремене мере јер новца нема. На питање да ли је потребно замрзавати пензије, Рајић је одговорио да је просечна пензија око 22.000 динара и да је то мало, али ако нема новца боље је применити меру замрзавања, него задуживати земљу.

<http://www.dnevnik.rs/drustvo/u-penziju-iz-ucionice-milom-ili-silom-zakona>

У пензију из учионице милом или силом закона

Мада су ступиле на снагу, измене крвног закона о образовању и даље изазивају полемике, како стручне, тако и шире јавности. На удару је нарочито члан 144. Закона о основама система образовања и васпитања којем је овим изменама,

после става да „радни однос запосленог у установи престаје у складу са законом, на основу решења директора“, додат став да „наставнику, васпитачу или стручном сараднику престаје радни однос на крају школске године у којој наврши 40 година стажа осигурања или 65 година живота“.

Предлагачи новог законског решења, Унија синдиката просветних радника Србије, имали су у виду да ће се овом мером у просвети ослободити 5.000 - 6.000 радних места у року две године, колико је процењено да има просветара који би у наредне две године напунили 40 година

стажа осигурања или 65 година живота и који би сада, по сили закона, морали у заслужену пензију. Међутим, већ према првим подацима о технолошким вишковима пред почетак ове школске године, испоставило се да ова измена није дала очекиване резултате. У Унији кажу да је то због тога што нову законску одредбу директори школа не примењују, ни на себе, ни на остале запослене, то јест не шаљу у пензију по сили закона оне који имају бар један од услова.

- Мада Закон о раду предвиђа одлазак у пензију по сили закона тек са испуњена оба услова, он је у овом случају лекс генералис, док је Закон о основама система образовања и васпитања лекс специјалис - каже потпредседник Уније Милан Јевтић. - Уколико су ова два закона у колизији, примењује се „лекс специјалис“, тако да директори неће имати проблема због присилног пензионисања у школама, чега кажу да се боје. Иначе, овакву ситуацију већ имамо у школама у којима се, рецимо, не примењује одредба Закона о раду, по којој после пет година рада на одређено време запослени аутоматски прелази на рад на неодређено време, него у школи он на одређено време може да се ангажује и даље, према Закону о школству.

С друге стране, у Синдикату радника у просвети Србије, који је био против ове новине, тврде да ова измена није добра ни за државу ни за просветаре, јер ће додатно оптеретити буџет и материјално угрозити присилно пензионисане.

- Ако би се применили критеријуми из „новог“ члана 144. неке наше колеге би на крају школске године у којој су навршили 40 година стажа осигурања били пензионери и против своје воље и не би имали могућност да раде до пуних 65 година живота - каже члан Председништва тог синдиката Здравко Ковач. - На тај начин би ионако велики број пензионера био увећан за 5.000 - 6.000 нових, а како се из буџета тренутно субвенционише 52 одсто износа свих пензија, то би био нови притисак на државну касу. На другој страни би се на упражњена радна места довели нови извршиоци, које би држава такође морала да плати.

У овом синдикату подсећају и на актуелну законску претњу пеналима, односно умањењем пензија од шест одсто за сваку годину или од пола процента за сваки месец за одлазак у пензију пре навршених 65 година.

- Увођење пенала подржао је и будући министар финансија Лазар Крстић, па ћемо и њега непосредно по инагурисању обавестити о потреби да се овај члан закона коригује, ако не због хуманости према онима који су у кућама знања провели цео радни век, онда зато што је добровољни одлазак у пензију јефтинији по буџет, а и због зацртане пензионе реформе која подразумева да се проценат садашњег издвајања из буџета за пензије од 14 одсто бруто друштвеног производа смањи на 10 одсто - каже Ковач. - Поред тога, када један просветар оде у пензију, то не значи обавезно и један новозапослени, нити један мање, пошто је образовни систем на једној страни оптерећен суфицитом учитеља и професора физичког, а на другој хроничним дефицитом математичара, тако да се на нека радна места, сасвим извесно, ни после присилног пензионисања неће запослити млади стручни наставници, јер их на тржишту ни нема.

Д. Девечерски

Лажни о заради радника воде у бело робље

Након афере са 60 преварених српских радника у Уругвају, који од договорене плате од 2.500 евра нису видели ни половину, огласило се наше Министарство рада и препоручило грађанима Србије да посао у иностранству траже искључиво преко тренутно 60 регистрованих агенција за посредовање приликом запошљавања.

Саветница у Министарству Ивана Чикарић објашњава да Сектор за запошљавање надзире рад агенција, а оне су дужне да уговорима с домаћим или иностраним послодавцима у иностранству обезбеде грађанима предвиђене услове рада.

Уругвај је последњи случај да су наши радници, грађевинци ангажовани на изградњи највеће фабрике целулозе на свету, обесправљени јер не могу да наплате свој рад. Али, сви се сећамо и приче из Сочија, где су Јермени насмрт претукли тесара из Ужица, затим превару неимара у Белорусији, који су морали да спавају на земљи и да једу кукуруз и гљиве.

У Министарству рада објашњавају да свако ко жели да се бави пословима запошљавања у земљи и иностранству мора да добије дозволу на пет година с могућношћу продужетка. Постоји и упућивање на рад по основу деташмана, а то је посебан вид пословне сарадње између предузећа из неке државе, које на основу уговора склопљеног с предузећем из друге државе изводи радове у тој држави. Србија тренутно има споразум само с Немачком о упућивању наших грађевинских радника за рад у тој земљи. Ивана Чикарић каже да је лане 137 послодаваца упутило 956 радника по основу деташмана, а за 2012–2013. деташманску годину одобрена је квота од 2.770 радника. Просечно се месечно изда око 1.470 радних дозвола. Прошле године су агенције за запошљавање посредовале у иностранству за 403 особе, а Национална служба за запошљавање за 19 – у Немачкој је запослено 15 медицинских сестара и три доктора, а у Уганди једна медицинска сестра. Што се, пак, тиче приватних агенција за посредовање у запошљавању, наши радници су ишли на рад у Катар, Уједињене Арапске Емирате, Саудијску Арабију, Либију, Норвешку, Македонију, Грчку, Швајцарску, САД и Немачку.

Ове године до 9. августа 677 особа је упућено на рад у многе земље, као што су Аустрија, Русија, Италија, Црна Гора, Немачка, Украјина, Француска, Хрватска, Чешка..., док ће број оних који су отишли посредством агенција да раде у иностранству тек бити познат јер су оне дужне да периодично достављају НСЗ-у потатке о томе. У Министарству кажу да су за агенције предвиђене велике казне ако не испуне своје обавезе, и поручују грађанима да се распитају о њима у Министарству рада.

Р. Даутовић

Дуг пут до правде

Иностранци послодавци су дужни да обезбеде услове раде и заштиту радницима, односно најмање једнак третман – здравствено осигурање, смештај и путне трошкове. Оштећени радници могу се обратити амбасади наше земље или конзулату, који контактирају Министарство рада, које затим врши надзор над радом агенције, а ако агенција није регистрована, Министарство рада шаље замолиницу Тржишној инспекцији да обави свој посао ако је реч о домаћој фирми.

У случају да су радници ангажовани без икаквог посредовања код стана фирме, преостаје им да се пријаве конзуларно-дипломатском представништву Србије у тој земљи и да тако покушају да задовоље правду.

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/125/Dru%C5%A1tvo/1383940/Rad+od+ku%C4%87e+bez+za%C5%A1tite%21.html>

Рад од куће без заштите!

Положај запослених који раде од куће биће регулисан изменама и допунама Закона о раду. Постојећи закон само делимично регулише ту област, па се често дешава да радници нису плаћени и да раде "на црно". Од рада код куће корист имају и запослени и послодавци и држава.

Изменама и допунама Закона о раду биће омогућено да запослени раде и од куће и да се тај рад вреднује као и у другим земљама Европе. Постојећи закон делимично уређује ту област. Данас у Србији, према проценама синдиката, око 30 хиљада људи ради ван просторија послодавца, а за тај рад често нису плаћени. Синдикалци кажу да је важно да се та област уреди, пошто би се тако смањио и рад "на црно".

Припремила Јелена Пурковић Симић

Програмер Јелена Илић у просторијама послодавца проводи осам сати дневно. Неретко посао носи кући.

Каже да би јој законско регулисање рада код куће омогућило да остане активна на послу и када постане мајка и буде ишла на трудничко.

Рад код куће завршавао се и преваром радника.

Послодавац не потписује никакав уговор са запосленим, не уплаћује му порезе и доприносе.

Са друге стране, људи којима је посао неопходан, веома често, грлом у јагоде улазе у такву врсту ангажмана, мада знају да их закон не штити.

Синдикати упозоравају да допуне закона о раду морају прецизније уредити ту област.

Зоран Михајловић из Савеза самосталних синдиката Србије сматра да би се законским уређењем рада код куће и заштитом радника, смањио рад на црно и цело друштво би имало корист.

За послодавце, рад код куће је економичнији, јер смањује трошкове превоза, обезбеђивање пословног простора и опреме.

Небојша Атанацковић из Уније послодавца Србије напомиње да се у погледу продуктивности ништа значајно не мења, јер послодавац тражи одређени учинак за то време које је проведено на раду код куће.

Изменама и допунама закона о раду, биће прецизиран садржај уговора између запосленог и послодавца.

Зоран Мартиновић из Министарства рада, запошљавања и социјалне политике каже да евиденција таквих уговора треба да се води у Министарству рада или инспекцији рада, што би, према његовим речима, омогућило ефикасну контролу уплате доприноса и остваривања других права запослених.

У свим земљама Европске уније постоји оваква врста рада.

Шведска, рецимо, има огромно пространство које је ненасељено и људи своје послове обављају код куће и тек једном седмично или месечно одлазе у просторије послодавца.

У Чешкој и Данској на сваких седам запослених један ради код куће, а у Великој Британији око милион и триста хиљада људи ради ван просторија послодавца.

Од рада код куће имају корист и запослени и послодавац и држава.